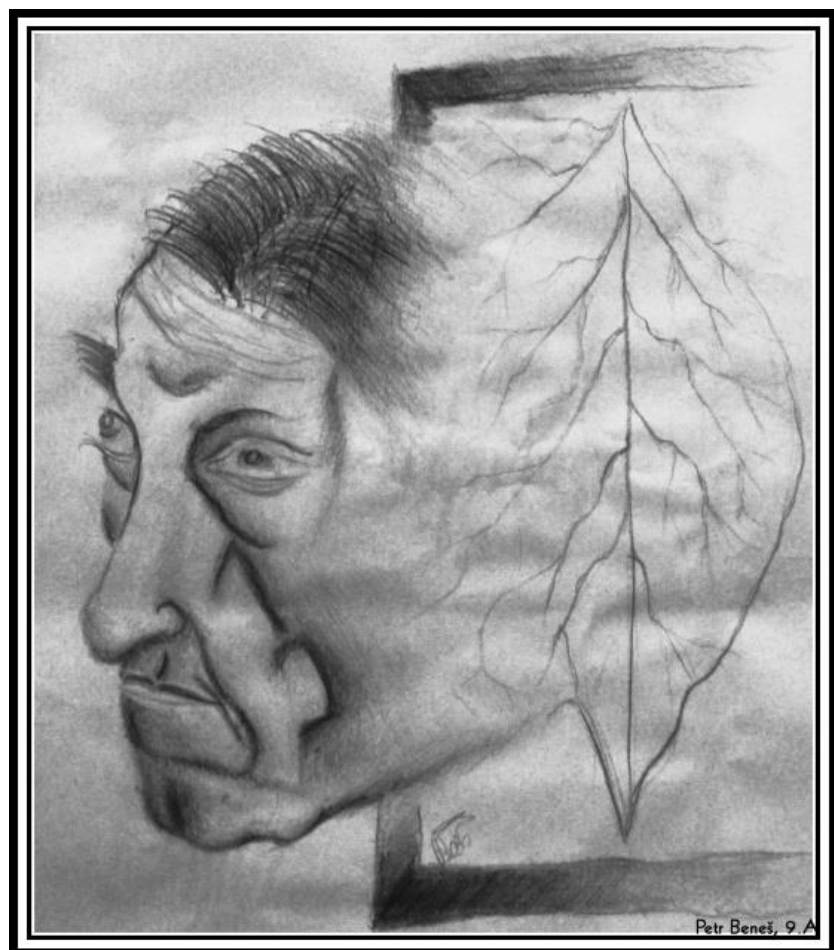

ŠKOLÁČEK

pro podnikavé a zručné

Akademie 2005

1. *Pěvecký sbor (I. Čechová)*
2. *Velrybářská výprava – ŠD (E. Coubalová)*
3. *Svatební pochod a rumba rej – MŠ (S. Novotná a A. Novotná, Z. Gruszová a Z. Kašparová)*
4. *Zlatovláška – 2. třídy (O. Ladrová)*
5. *Step a taneční aerobik – žákyně II. stupně (L. Kratochvílová a L. Švarcová)*
6. *Taneční aerobik – 5.B (R. Zelenková)*
7. *Německá píseň „O Tannenbaum“ – zpívá D. Čermáková 6.A, doprovod J. Lišalová 8B (F. Zajíček, D. Bohatcová)*
8. *Tanec pro čtyři – starší žákyně (L. Pačesová, M. Kalousková, K. Kořínková, J. Lišalová)*
9. *Country tanec – ŠD (Z. Trávníčková)*
10. *Tanec „ARMY DANCERS“ – 9. C (M. Vilímková, L. Vilímková)*
11. *Sboreček - I. stupeň (M. Vojtová)*
12. *Taneční vystoupení - 9A, B. (choreografie: Z. Kuntová, P. Bulíčková, připravila: J. Pazderková)*
13. *„Tohle nás baví“ - taneční aerobik žáků I. stupně (L. Švarcová)*
14. *Cvičení starších žáků (J. Buchta)*
15. *„BADYFACE“ - mažoretky (O. Ladrová)*
16. *Módní přehlídka - 9.A, C (J. Michalíková)*
17. *Módní přehlídka - 9.B (připravila: J. Pazderková, choreografie: K. Pazderková, úprava hudby: P. Srba)*

Ozvučení: V. Srbek, M. Kadlec

Výzdoba: H. Vášová, R. Syrová,

B. Petrášková, E. Coubalová, A. Nouzáková,
Z. Trávníčková, J. Michalíková a J. Pazderková

Technické zajištění: J. Novák, P. Beneš,
V. Srbek, J. Rettig, J. Louda, V. Keltner,
J. Rejthor

Slovní doprovod: L. Mastíková, K. Loudová,
R. Slavíček a T. Kachlík

Režie: Eva Coubalová

Kultura lidstva se projevovala i ve věcech, o kterých se mnozí dnes ostýchají hovořit. Ale i ony patří k historii lidstva. Jedno takové téma pro Vás připravila pí u. Landová.

Od strouhy ke splachovadlu aneb procházka po evropských záchodech

Veřejné záchodky s průběžným vodním splachováním vznikly v antických městech. První evropské toalety jsou sice známy z krétských paláců z 15. st. před Kristem, splachování se však nestalo ve starověku součástí denní potřeby nejširších vrstev obyvatelstva. Toalety patřily vždycky mezi přepych. Tak tomu bylo až do 20. st. Celou dobu kralovala na venkově příroda nebo místa s hnojem, ve městech nočník. Jeho pohodlnější formou byly římské noční židle - „rodinné židle s proraženým sedákem.“ Tenhle nápad vydržel staletí. Ještě Ludvík XIV. (1643-1715) měl honosné polstrované křeslo, a potřebu vykonával do hedvábného polštáře, často veřejně.

Lepší římské domy a vily byly vybaveny průtokovými vodními toaletami. Bloky obytných domů měly záchody pouze v přízemí, takže nájemníci z pater vylévali obsah nočníku na ulici. Také se chodilo „na malou“ za roh nebo do postranní uličky do amfor koželuhů, kteří moč používali ke zpracování kůží.

Římské veřejné záchodky byly buď prosté, bez sezení, s vyvýšenými stupínky pro nohy (dodnes se používají ve Středomoří), nebo s dřevěnými, cihlovými či kamennými lavicemi. V nich byly otvory na sezení proříznuté do přední strany lavice ve tvaru klíčové dírk. Stěny za lavicemi byly pestře vymalovány květinovými vzory.

Pod lavicí protékala voda buď z přírodního zdroje, nebo z blízkých lázní. Před lavicí, na níž mohlo vykonávat potřebu až 40 lidí, byla vyzděna strouha s tekoucí vodou pro opláchnutí.

Kutírání zadnice používali ve starověku houbu připojenou k násadě. Toaletní papír nebyl znám. Studenou houbu, kterou po použití člověk vymáchal ve strouze, nechal ležet pro další použití.

Mezi jednotlivými otvory záchodků nebyly přepážky a Římané vykonávali potřebu v různé zábavě – ženy nechodily na toalety odděleně.

Veřejné záchodky se stavěly u náměstí, lázní, divadel a anfiteatrů.

Záchodky stát pronajímali - toto povolání však nemělo dobrou pověst. Císař Tiberius (14-37 před Kristem) dokonce po dobu své vlády zakázal chodit na veřejné záchodky s mincemi, na nichž byl vyražen obraz jeho adoptivního otce Augusta.

Přes nezvykle vysoké počty záchodků (dodnes nepřekonané), chodili Římané „na velkou stranu“- zákaz nezákaz - všude. Zachovala se závěť, kde si bohatý Říman přeje, aby jeho náhrobek byl strážěn, protože ví, že „lidé se na jeho náhrobek budou chodit vydělávat“! V Pompejích si někdo na domovní zdi pochvaloval: „Tady jsem se hezky vydělával“

Stalo se na záchodech

- V dějinách násilně - na záchodě - skončil jen jeden vládce, výstřední římský císař Heliogabalos. První z Arabů na evropském trůně byl zavražděn voják na latrině, kam se ukryl před vrahy.
- Jeho předchůdce Caracalla („Pláštěnka“) byl roku 217 zavražděn při močení.
- V odpadní stoce hradu Blackfriars, do níž vedla úniková cesta z královny ložnice, byl zavražděn skotský král James (1406-1437).
- Roku 1183 se na říšském sněmu v Erfurtu s knížaty propadla podlaha a německá elita spadla do žumpy, kde několik šlechticů zahynulo.

- Před 4 lety objevil časopis Spiegel příběh anglického vynálezce Williama Blyeho. Roku 1898 se pokoušel přijít na kloub bezexyktivnímu odstraňování fekálií pomocí spalovací komory přímo doma u záchodové mísy. Pokusy nejprve odpravily jeho psa, služku, dům a naposledy jeho nohy i život.
- Před 3 lety jistý Švéd patentoval spalovací toaletu, která funguje na principu mikrovlnné trouby.

Toaletní papír a jiné.....

S koncem antiky upadla péče o tělo a hygiena obecně. Města přišla o kanalizaci a středověkou hradní kulturu prezentuje průpovídka: „Dále od hradu dále, ať vás nepotká neštěstí nenadále“.

Středověká města byla ještě ve 13. st. na míle cítit. Mytí rukou před jídlem se do Evropy vrátilo až s křížovými výpravami, voda na toalety až koncem 12. st. Chudí odjakživa užívali po velké straně prstu, trávy, dřívka nebo kamínků, bohatí si místo starověkou houbou utírali zadky koudelí a chomáčky vlny. Kardinál Richelieu prý používal vlny z merinských ovcí, francouzská královna Marie Antoinetta krajkové kapesníčky, ruský car Petr Veliký čerstvě uťaté husí krky. Francouzské královské sídlo Versailles a další honosná šlechtická sídla neměla záchody, jejich majitelé kadili všude po zámcích a služebnictvo za nimi uklízelo.

Podobně se chovali na cestách japonští šógunové: zašli do prvního domu a pro poddané bylo nejvyšší poctou po nich uklidit. Toaletní papír vymyslel r. 1857 Američan Joseph Gayetty a jeho výrobu v rolích zahájil až r. 1928 Němec Haus Klenk.

O zavedení vodních toalet se nejvíc zasloužili Britové. WC, water closet, vybavili před dvěma sty lety plovákovým splachovačem a pach nepropouštěcím sifonem. Teprve v tuto chvíli se evropská hygiena dostala nad hygienu antickou.

Zajímavosti

- První využil toaletu pro reklamu americký zpěvák Frank Zappa v r. 1968.
- 1738 architekt J. F. Brodel přišel se splachovacím záchodem s poklopem.
- 1739 se v Paříži objevil první oddělený záchod pro muže a ženy.
- 1775 – hodinář Alexander Cummings vymyslel sifon.
- 1854 – v Londýně se v hotelech začíná používat označení pro wc: 00 (pochází od číslování pokojů).
- 1842 – vzniká v Hamburku první čistička městských odpadů
- 1885 – Thomas Twyford sestavil pro královnu Viktorii splachovací záchod z jednoho kusu a mísa byla poprvé z porcelánu.
- 1980 – začal první provoz plně automatizovaných záchodků.
- Lidstvo jako celek vyprodukuje za 24 hodin 2,1 miliardy litrů moči a 1,2 milionu tun tuhého odpadu. Každoročně se konají veletrhy se sanitární technikou - prodávají se záchodové mísy, poklopy, bidety...jen ČR i v roce 2005 za světovými výrobci silně zaostává.

- 2004 - první veřejné záchodky v novodobých dějinách Uhlířských Janovic.

Úvahy o svém budoucím povolání napsali žáci 8. ročníků pod vedení pí u. Polzerové.

Čím bych chtěla být a proč?

Barbora Šaňková, 8.B

Vzhledem k tomu, že se blíží období, kdy se budeme rozhodovat, čím bychom chtěli být, vnucuje se nám i otázka druhá, proč bychom tím měli být. Již za rok nás čekají přijímací zkoušky na další školu, které ukáží, zda jsme se dobře připravili k tomuto studiu.

I já přemýšlím, čím jednou v životě chci být, čím se budu žít. A proto se rozhoduji, na kterou školu podám přihlášku. Vzhledem k tomu, že nemám žádné umělecké sklony, zpívání mi nejde, kreslení také ne a sochařství už vůbec ne, rozhodla jsem se, že na žádnou uměleckou školu nepůjdu. Ani sportovní škola nebude zrovna pro mě. V atletice nevynikám a gymnastiku jsem dávno pustila z hlavy. Dále mi zbývá několik možností, neboť bych chtěla studovat střední školu, která by určila můj další směr žití. Můj otec říká, že v životě je nutností každou práci, i když ji nedělám s láskou, dělat zodpovědně, abych se nestyděla říci: „To jsem udělala já.“ Vzhledem k tomu, že mě dnešní zákon nutí, abych pro první kolo přijímacích zkoušek volila jen jednu možnost, budu se společně s rodiči trápit tím, kterou školu zvolím. Někdy ráda pomáhám tatkově s vedením účetnictvím a vím, že v jeho představách bych se jednou mohla žít ekonomikou. A i moje matka by byla ráda, kdyby moje zaměstnání bylo v suchu a v teple. Po prázdninách si doma všichni budeme „lámat“ hlavu, jak zvolit tu správnou cestu.

Je pro mě těžké se v tomto věku správně rozhodnout, protože o životě nemám zatím jasné představy.

Čím bych chtěla být

Jana Líbalová, 8.B

e velmi zajímavé, že když jsem byla mladší, chtěla jsem být učitelkou. Bylo mi jedno, jestli bych učila v mateřské škole nebo jinde, prostě jsem chtěla učit. Líbilo se mi to také z toho důvodu, že moje maminka je učitelkou v mateřské škole.

Nevím, kdy nastala ta změna, ale najednou mě to přešlo. Zjistila jsem, že by mě asi nebavilo neustále se rozčilovat s dětmi. A tak, když jsem se začala učit angličtinu, začaly mě zajímat cizí jazyky. Už od té doby ze všech stran slyším, jak jsou cizí jazyky důležité, že bez nich se ve světě nedomluvíme. A vím, že je to pravda. Na konci čtvrté třídy jsem jela na tábor do Francie. Tato země se mi líbila a tam se mi potvrdilo, že s češtinou se zde nedomluví. Poslouchala jsem, jak mluví francouzsky, a jejich jazyk mi učaroval. Rozhodla jsem se, že se naučím perfektně francouzsky (a samozřejmě anglicky). Když se mi to podaří, chtěla bych se stát překladatelkou. Myslím si, že je to perspektivní zaměstnání, ale možná se pletu. Mluvila jsem o tom s rodiči a ti si myslí totéž, co já. Proto doufám, že se dostanu na Střední hotelovou školu v Poděbradech, a tak budu moci studovat francouzštinu. Také bych si chtěla udělat státnici z angličtiny a francouzštiny,

ale to je myslím ještě daleko. Ale kdybych to přece jen dokázala, myslím, že už bych nebyla daleko od splnění svého snu - stát se dobrou překladatelkou.

Čím chci být?

Jan Barták, 8.C

sobně bych chtěl být zedníkem, stavět domy a dělat s míchačkou. Zedničina mě baví už od mých osmi let, je to hezké zaměstnání a myslím si, že i těžké, ale já bych to mohl zvládnout.

Proč mě baví? Protože miluji zpocená těla a zvedání těžkých věcí, nebo hluk při stavění domů, nebo výšky, ale nejvíc svaly, ty mužské svaly, které se napínají a rozpínají jako houba na tabuli. Toto zaměstnání je prostě báječné, chci se zedníkem vyučit a doufám, že mi to vyjde.

Miluji toto zaměstnání.

mysl života

Jan Červenka VIII.A

Pokládám si stále stejnou otázku: Co je vlastně smysl života? Myslím si, že každý člověk musí mít smysl života, jinak by neměl důvod žít. Ztratil by to, co ho žene kupředu, pro co překonává složité překážky života. Přestal by žít, skončil by na dně, sám a bez naděje na záchranu.

Smysl života je u každého člověka jiný. Někdo žije pro kariéru, někdo věnuje celý čas rodině, někdo chce něco vytvořit, jiný zase obětuje celý svůj život jiným lidem.

Smysl života se mění. Když je člověk mladý, tak žije pro to, co ho baví: sporty, koníčky a jiné záliby. Jak stárne, jeho smysl života se mění. Člověk nabývá více zkušeností, moudří a hledá své místo ve společnosti. Jestliže založí rodinu, předávání životních zkušeností, postojů a názorů se stává nedílnou součástí jeho života a stane se i smyslem života. A jaký mám já smysl života? Chci zatím dosáhnout co nejlepších výsledků ve škole, získat co nejvíce znalostí a vědomostí, abych pak toto vše mohl uplatnit ve svém budoucím povolání i životě.

Příběh paní Dagmar Boušové, ve kterém nám připomíná konec druhé světové války, napsala její vnučka. Práci vybrala pí u. Trnková.

Vypravování mojí babičky

Petra Chvátílová, 9.A

oje babička mi často vypravovala tento smutný příběh ze svého dětství.

V roce 1944 jsem začala chodit do Měšťanské školy v Uhlířských Janovicích. Protože jsem byla z vesnice 9 km vzdálené, našli mi rodiče bydlení u řidičích Ptáčků. Pan řidič byl již ve výslužbě a byl velký přítel mého tatínka. Oba byli velmi horliví členové okresního Hasičského společenství nad místními hasičskými sbory. Já jsem zapadla do rodinného života u Ptáčků velmi dobře. Pan řidič, jako bývalý pedagog, mě i zkoušel a dával diktáty. Byl velmi milý, šedovlasý, měl krásnou šedou bradku. Pan řidič jezdil na okresní hasičské schůze do Kutné Hory. Jeho paní mu

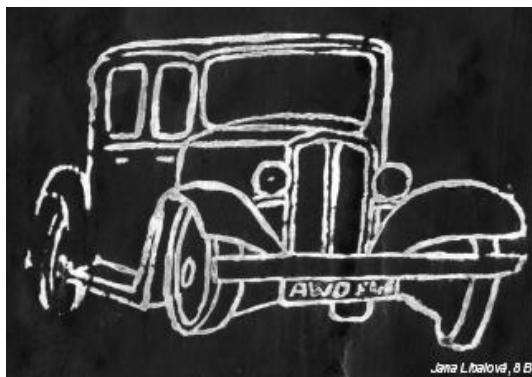
připravovala jídlo a já jsem mu pravidelně chodila pro točené pivo do hospody k Jeřábkům.

Jednoho podzimního dne mi paní řidičí říká: „Dášo, běž pro pivo, manžel za chvíli přijde ze schůze.“ Podala mi drátěný nosič se dvěma püllitry. Bylo již navečer a já běžela z Kubátovy ulice soudní uličkou k Jeřábkům. Když jsem se vracela, stál před domkem Ptáčkových velký černý automobil a vystupovali z něho dva muži v dlouhých kožených černých kabátech.

Dostala jsem neblahé tušení, že je to gestapo a že přijeli

pro pana řidičího, neboť v té době zatýkali členy hasičského odboje. Otočila jsem se a běžela pro dceru pana řidičího, slečnu Vlastu, která pracovala ve spořitelně. Slečna se velmi lekla, pospíchaly jsme domů. Přišly jsme k nejhoršímu. Všechny zásuvky z nábytku v obývacím pokoji vysypané na zemi. V ložnici prádlo a peřiny na jedné hromadě. Moc jsem se bála. Pan řidičí musel stát v pozoru, paní plakala, pak ji odvedli do kuchyně. Mě slečna Vlasta rychle posadila do lenošky na učebnici ruštiny a řekla: „Ani se nehni!“ Tak jsem seděla i s tím pivem, zatímco pana řidičího odváděli ti muži v dlouhých kožených kabátech a klopených kloboucích do auta. Pan řidičí byl klidný, mluvil s nimi plynně německy a oni slíbili, že se do týdne vrátí, až se objasní určité udání u výslechu. Druhý den mu prý můžeme do Kolína na „Obrlandrát“ tj. gestapo, přinést osobní věci. Více jsem ho neviděla. Pan řidičí nám řekla, že přijel ze schůze a vzápětí přijelo gestapo. Pravděpodobně na schůzi něco řekl a někdo z přítomných ho udal.

Později přijel domů i jeho 22letý syn Vladimír, který pracoval v Sázavě ve sklárnách. Byl zprávou o zatčení otce velmi zdrcen. Druhý den jela celá rodina do Kolína a já šla do školy.

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

Byla jsem duchem s nimi a tak otřesená, že si mě rodiče navečer odvezli domů a tři dny jsem se doma zotavovala. Potom jsem se vrátila k Ptáčkům, tam bylo velmi smutno.

Pana řídícího odvezli z Kolína do Terezína. Sháněli jsme mu jídlo, které se nechá poslat poštou, ale nikdy nedostal ani jeden balíček. To jsme se později dozvěděli od jeho spoluvězňů, kteří přežili. Slečna Vlasta mu upletla teplý svetr a my jsme žili jenom vzpomínkami na něj.

V polovině dubna 1945 přišla zpráva, že pan řídící Ptáček zemřel na následky tyfu. Jeho syn utekl k partyzánům, aby pomstil smrt svého otce. To jsme již nechodili do školy, neboť všechny školy byly obsazené německými uprchlíky. V té době jsem již u Ptáčků nebydlela. Jezdili jsme si jednou za týden pro úkoly do restaurací a různých větších místností, jako zasedací síň ve spořitelně nebo do místního dětského domova.

V květnu vypukla revoluce a syn pana řídícího, Vladimír Ptáček, byl zabit ve svých 22 letech. Měl státní pohřeb, byla jsem mu se spoustou ostatních děvčat za družičku. Byl také vyznamenán Čs. válečným křížem in memoriam.

Asi po 10 letech jsem jela na zájezd do Terezína, tam nám ukazovali celou pevnost, vězeňské cely, mučírny, popravčí místa a mezi jinými i hasičskou celu. Byl tam na zdi vytesaný seznam umučených hasičů a mezi nimi i jméno – „Jaroslav Ptáček, učitel v.v. „

Eva Fírbasová, 9.A

Fiktivní rozhovory s historickými osobnostmi napsali žáci 9. tříd pod vedením pí u. Trnkové.

Soběslav I.
Petr Beneš, 9.A

ránu byla mlha. Jaro roku 1127. Do tváře mne udeřil chladný vítr, otřásl jsem se a pokračoval po kamenité cestě dál. Předě mnou se z mlhy vynořila brána Pražského hradu. Z ochozů hradeb na mne ozbrojenci upírali zvědavé pohledy. V několika okamžicích vojáci bránu otevřeli a začalo z ní pomalým tempem proudit vojsko. Ustoupil jsem rychle z cesty a pozoroval je. Po chvíli ke mně přišly stráže a odvedly mne branou před velitele.

Až teď upoutal mou pozornost malý počet strážců, jejich bitvou zjizvené tváře, kroužkové brnění. Asi za čtvrt hodiny mě pustili dál do paláce.

Palácové komnaty byly zatuchlé, jednoduše zařízené, špinavé a skrovně osvětlené. Naši malou skupinu vedl prošedivělý malý stařík, očividně znalý svého řemesla komorníka – průvodce. Zavedl nás před silné dubové dveře, stráže mne opustily, stařík s lehkostí otevřel a já jsem vešel.

Uprostřed místnosti osvětlené loučemi stál kamenný stolec, na kterém seděla stínem zahalená postava. Při zaskřipání dveří se podívala svým směrem. Nic neřekla. Dveře se zavřely. Drahnou dobu jsem tam stál a nevěděl, co říct.

„Pojď přece dále a posad' se,“ vyzval mne neznámý. „Doneslo se mi, že pro mou osobu máš pár otázek,“ pokračoval. Když jsem přistoupil blíže a posadil se, plameny odhalily jeho tvář. Byl to samotný Soběslav I., kníže přemyslovský. Muž zhruba středního věku s ostrými rysy ve tváři. Měl hnědé oči, dlouhé rusé vlasy, na sobě kroužkové brnění, které z velké části zakrývala zelená vrkoč. U pasu zavěšený meč a cassis, to vše dodávalo knížeti bojový vzhled.

Vladař pokračoval: „Na co by ses chtěl zeptat z období mého úspěšného panování?“

„Knížecí Milosti, velmi mě zajímá, a nepochybně nejen mne, bitva u Chlumce, mohl byste mi o ní něco říci?“

„V únoru roku 1126 byla krátká obleva. Ota Olomoucký, původně právoplatný nástupce trůnu českého, ale zároveň i tížadostivý a mocichtivý velmož, se chtěl chopit vlády v Čechách. Proto celou zimu strávil přesvědčováním a úplatkářstvím novoapečeného římsko-německého císaře Lothara III. k tažení do Čech. Když vše naplánovali, vyrazili v době oblevy s mocným vojskem přes Krušné hory Naklířovským průsmykem.

Lothar se rozhodl vést trén ve vyšších horských polohách, to se nakonec stalo osudným pro jeho vojsko. V čele sil stál Ota, znalý cest. Když však dorazili na okraj pohraničního hvozdu, byli vyčerpaní, zmatení a jejich trén zůstal kdesi pozadu.

V té době jsem věděl o nepřátelském tažení. Čeští páni shromáždili svá vojska a se mnou v čele vyrazili k hranicím.

18. února roku 1126 jsme se My, Soběslav I., kníže český, obořili na Lotharův tábor u Chlumce. Překvapený císař byl donucen zaujmout kruhovou obranu, na ústup v lesnatých zasněžených kopcích nemohl ani pomyslet. O to byla bitva krvavější. Ota Olomoucký v řezí padl.“

„Byl jste skvělým válečníkem a mimo jiné diplomatem. Po bitvě u Chlumce vám padl do rukou císař Lothar III. Jak jste danou situaci vyřešil?“

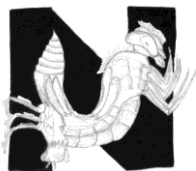
„Zajmout Lothara III. byl nerozum, tím bych na Čechy přivolal rychlou zkázu. Proto jsem císaře vyprovodil z Čech se všemi jemu náležícími poctami a zároveň jsem příslibil, že se dostavím

k jeho královskému dvoru a složil mu lenní hold. Tím jsme se s Lotharem stali přáteli. A na výsledku tohoto střetnutí byla vybudována zahraniční politika.“

Když kníže domluvil, poděkoval jsem mu a zamyšlen jsem s doprovodem opustil hrad.

Rozhovor se svatou Ludmilou

Andrea Vilímková, 9.C

ohy mne zavedly až k malé studánce Na dně se náhle něco zablysklo, zalovím tedy rukou v tom přírodním zrcátku a blýskající se předmět utkví v mé ruce. „Co je to?“ ptám se sama sebe. Je to zvláštní prsten ze zlata, tvarovaný do stočené šálky a místo pyšnického se kamínku je tu jen oprýskaná lebka nebo spíše ženská hlava. Prstýnek si samozřejmě nasadím na prst, skloním se ke studánce, abych se napila, ale všechno se začíná točit.

Pomalou otevírám oči. Kde to jsem? Ano, tuto stavbu znám z vyprávění babičky. Je to Tetín. Musím se dostat dovnitř, abych se schovala před bouřkou, která se sem žene. Zabouchám na bránu a...

„To jsi ty, Gomone? Je teprve osm hodin.“

„Ne, to jsem já.“

„Kdo já?“

„Novinářka,“ vyslovím hned to první, co mi slina přinese na jazyk.

„Novinářka?“

„Tak pojď dál. Jdeš jistě za Ludmilou, vid’?“

„Ano.“

„Jdi pořád rovně a pak po schodech nahoru. Tam už ji najdeš.“

„Děkuju.“ Podívám se na hodinky. Ale to bude snad nějaký omyl. Moje hodinky s přesným časem a datem ukazují 16. 9. 921, 20:00 h. Co je to za hloupý vtip? Ale teď vzhůru za tou Ludmilou. Moment – svatá Ludmila bydlela na Tetíně a 16. 9. 921 přece byla zavražděna. Rychle, musím ji zachránit. Ťuk, ťuk..

„Pojď dál, dívko,“ ozve se z komnaty laskavý hlas.

„Dobrý večer. Mohu se Vás zeptat, jak víte, kdo jsem?“

„Můžeš. Jednoduše to vím. Ale ty jsi sem přišla kvůli něčemu jinému, ne?“

„Ano.“

„Tak se ke mne posad’ a povídej.“

„Dobře, ale potřebuji Vám říci, že jste v ohrožení života.“

Ludmila se na mě usměje a odpoví: „Já vím, milé dítě, ale to je moje starost. Tak a teď už spust’.“

Spouštím. „Vím, že vás Drahomíra nemá ráda kvůli křesťanství, které propagujete, ale proč jí tedy nějakým způsobem nezabráníte, aby vládla a rozšiřovala jinou víru než tu Vaši?“

„Viš dítě, já si myslím, že tohle je už dávno za mnou. Drahomíra sice neprávem převzala moc, ale rozum se přebírat nemůže. A tak až lidé zjistí, že nemá schopnosti, aby vládla, bude už pozdě. Ale aspoň si budou dávat větší pozor, kdo je u moci a budou se to snažit ovlivnit, i když se to pokaždé nepovede. Musíme jim nechat jejich život a oni by ho zase měli nechat nám. Vím, že

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

brzy - za necelé tři hodiny - všechno, co se tu děje, ti zmizí z hlavy a budeš si myslet, že to byl jenom sen. Ale důležité je, že aspoň jeden člověk se dozví celou pravdu.“

„Můžu se vás zeptat, proč jste říkala, že Drahomíra získala vládu neprávem? Vždyť Václav ještě vládnout nemůže.“

„Ale ano, může. Je mu dvacet a to na převzetí vlády stačí, ale to by nebyla Drahomíra, aby vše neutajila kvůli své vládě.“

„Takže, jestli tomu správně rozumím, Drahomíra je velká podvodnice?“

„Ano, ale v první řadě je nelítostný člověk, kterému nevadí dát příkaz k zabítí spousty nevinných lidí.“

„A proč je taková?“

„Nuže proč. Závidí přece. Závidí všem, kterým se vede, i když nedělají tak strašné skutky.“

„Mám ještě poslední otázku. Co pro vás znamená mladý Václav?“

„Ó, tak prostá otázka? To je přece jasné. Václav je ten, za koho bych dala ruku do ohně, neboť on, kterého jsem vychovávala s neprekonatelnou láskou, je poctivý a dokáže zemi po vládnutí své matky Drahomíry zase dát do pořádku. Je to moje štěstí i život. Díky jemu jsem teď tak klidná. Teď, před svou smrtí.“

„Před svou smrtí?“

„Ano.“

„Vy chcete umřít?“

„Chci i nechci. Víím, že poslové Drahomíry mě najdou, i kdybych se ukryla kdekoli. Jen doufám, že Junna a Gommono použijí meč, protože jen prolitá krev mi přinese pravou mučednickou smrt.“

„Gommono? Ale to je přece kamarád toho strážce.“

„Ano, víím, ale teď už není čas na vysvětlování.“ Za dveřmi se ozvaly kroky.

„Honem mi dej ten prsten.“

„Prsten?“

„Ano, ten, co jsi našla u studánky.“ Vložila jsem ruku do její a ona mne nejdříve pohládila po tváři, pak sklonila hlavu, abych neviděla slzy a nakonec mi pomalu sundala prstýnek z ruky..

Všechno se začíná točit. Pomalu otevírám oči. Kde to jsem? U studánky. To byl ale divný sen. Nebo nebyl?

Eva Fírbašová, 9.4

Práce žáků, kterou vám zde chceme představit, navazuje na sborník Historie panství Uhlířských Janovic, názvy ulic –osobnosti, který v minulém školním roce vypracovali žáci 9. ročníků.

Do letošního projektu, který vznikl k 60. výročí ukončení 2. světové války a který jsme nazvali Československý odboj a světové války v Uhlířských Janovicích a okolí, se zapojilo celkem 35 žáků, převážně z 6. tříd.

První část sborníku se zabývá památníky v Uhlířských Janovicích a osudy lidí, kteří zahynuli v obou světových válkách. Druhá část zpracovává stejnou tematiku v jednotlivých vesnicích v našem okolí. Závěr práce tvoří vzpomínky pamětníků, jak je zaznamenaly děti.

Žáci se při sepisování těchto památek postupně seznamovali s mnoha osobnostmi, kterým do života osudově zasáhla válka, učili se vzájemně spolupráci, vyhledávání a zaznamenávání informací. V neposlední řadě se učili naslouchat vzpomínkám, zapisovat je a třídit. Pokud mohli, pomník vyfotili. V některých případech děti tyto pomníky namalovaly.

Oba sborníky si můžete prohlédnout na výstavě žákových prací na dnešní akademii.

Mgr. Dana Bohatcová

První ukázka:

Pomník padlým z 1. světové války v Čekánově

Jiří Gabriel VI. A

Jediná památka v naší vesnici Čekánov (OÚ Úžice) je pomník postavený na památku vojákům padlým v 1. světové válce. Pomník stojí uprostřed vesnice na návsi. Je vytesaný ze žuly a vznikl pravděpodobně okolo roku 1925. Na pomníku byl nápis vyrytý původně do kamene. Stálo tam: Na památku padlým vojákům v 1. světové válce. Dnes je na něm připevněná deska s původním nápisem, je asi dvacet roků stará. Pod deskou jsou fotografie se jmény padlých vojáků. Celkem jedenáct jmen. Některá jména se v naší vesnici již nevyskytují.

Je tam také fotografie vojáka jménem Josef Gabriel. Byl to strýc mého pradědečka. Okolo pomníku je nízký železný plůtek. Vedou k němu tři schůdky. V blízkosti pomníku rostou rozložitě keře a my, děti, se tam pod nimi rády schováváme.

Lidé z obce se o pomník starají a okolo něj jsou vždy vysázené květiny. Každý rok v květnu se pokládá k pomníku věnec k uctění památky padlých v 1. i 2. světové válce.

Přepis textu na pomníku:

Na památku padlým vojákům v 1. světové válce

K. HENDRICH

J. ŘÍHA

J. GABRIEL

odlounuto

odlounuto

A. JEŽDÍK

J. BĚLOHLÁVEK

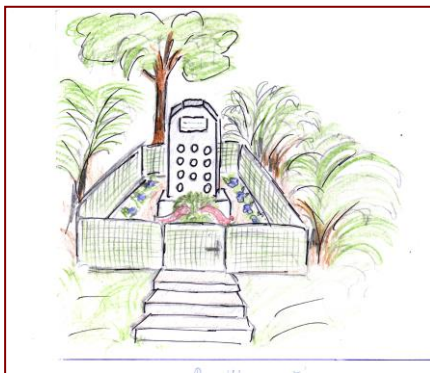
V. REŽNÝ

A. ŘÍHA

A. BERAN

odlounuto

*Obrázek pomníku namaloval
Jiří Gabriel*

Druhá ukázka:

Vlková – zápisy z obecní kroniky
Martina Vernerová VI. B

Osada Vlková (OÚ Zbizuby) se nachází 7 km od Uhlířských Janovic. Údaje o 1. světové válce byly zapsány v kronice Vlkové. Kroniku dříve psal pan A. Jiruš a po jeho úmrtí ji psala a stále píše paní M. Petrová.

V letech 1930 až 1940 bylo ve Vlkové zhruba 150 obyvatel.

Toto jsou tři nejstarší rody:

1.rod: Smolíků	(vymřel)
2.rod: Bohabojů	(stále)
3.rod: Vernerů	(stále)

V kronice si můžeme přečíst tento zápis:

Dne 28. července 1914 byly vyvěšeny mobilizační vyhlášky. S první výzvou odcházeli:

J. Verner	F. Zouplna
A. Kučera	V. Lebl
J. Petrus	F. Verner

První oběť: Makal Josef r. 1915

Počet mrtvých: 4

Cizí zajatci: U A. Bohaboje- ruský zajatec Nikolaj Nikolajevič

U J. Bohaboje – ruský zajatec (jméno neznámé)

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *ZELENÉ PEŘÍ *

Představuji se Vám básníci ze 3. A. Práce vybrala pí u. Švarcová.

Fazole

Vítězslav Beneš

Chlubila se jedna fazole,
co zůstala od oběda na stole,
že je větší nežli čočka.

Uslyšel tu novotu
hrachor,
který roste do plotu.

Smál se,
hrách, čočka, fazole
uvařit se musí,
a já chutnám syrový,
ať to děti zkusí.

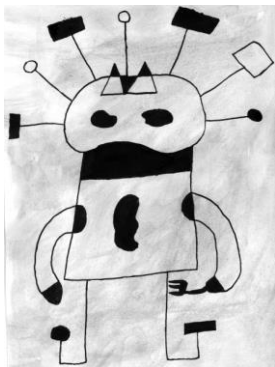

Semínko

Anna Michalicová

Semínko, semínko,
vystře klíček malínko.
když vystrčíš ho více,
bude z tebe sazenice.

Do hlíny tě zasadíme,
na sluníčko vystřčíme.
Než uběhne chvilíčka,
bude z tebe kytička.

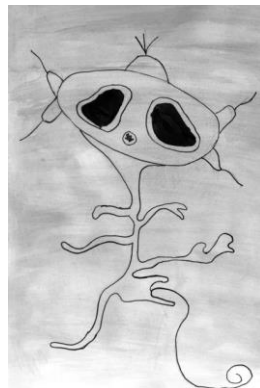

Hrách

Josef Navrátil

Šel jsem koupit hrách.
Neměli ho, ách.
Tak jsem koupil fazole,
jel jsem domů na kole.

Když jsem jel domů na kole,
rozsypal jsem fazole.
Vrátil jsem se do krámu,
koupil půl kila salámu.

*** ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *ZELENÉ PEŘÍ ***

Na výstavě „Stromy a auta“ představili své výtvarné práce žáci II. stupně naší školy. Od podzimních měsíců pracovali na projektu „Stromy a auta“. Jejich práce byly doplněny úvahami žáků 9.B na témata: „**Jak se žije stromům**“ a „**Co nám dala a vzala auta**“.

Tématu projektu „Můj strom“ se věnovali žáci povinně volitelného předmětu výtvarné činnosti. Každý z nich si vybral pro něj nejkrásnější strom našeho parku. Za ním pak byl každý z nich několikrát na návštěvě. V rukou dětí se střídaly tužky, olejové křídly i fotoaparát. Ve svých kresbách se žáci pokusili o ztvárnění podobnosti života stromu a člověka.

Výtvarnými pracemi se k prvnímu tématu projektu „Stromy“ přidali žáci 9.A a 9.C, kteří se s nadšením pustili do ztvárnění brouků, motýlů, pavouků,....., pro které jsou stromy domovem a útočištěm.

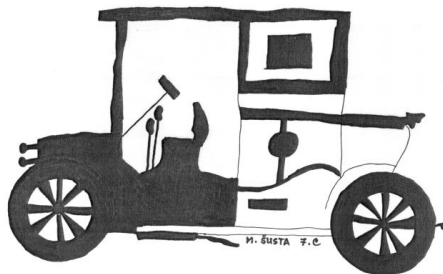
Druhé, protikladné téma výtvarného projektu „Auta“ přilákalo zejména žáky 6. a 7.tříd. Svými výtvarnými pracemi se však přidali i chlapci 8. a 9.tříd. Výjimkou nejsou ani práce dívek na toto téma.

Mezi techniky, které jsme zvolili, patřily koláže, prostorové práce (žáci využili karton, pletivo, součásti rozbitých strojků, šrouby, zbytky látky, přírodní materiály), dále linoryt, technika arabské gumy, kresba a modelování ze samovysychací hmoty. Výtvarné práce doplnili žáci fotografiemi „svých“ stromů.

J. Pazderková, J. Michalicová

Co nám dala a vzala auta

L. Michalová 9.B

Jednoduchá a praktická věc – auto. Kdo nemá auto, není „IN“. Každý má snad auto nebo jen autíčko, ale má. To je naše přítomnost. Aut je mnoho, každý má auto, každá rodina se vozí. Kdo ho ještě nemá, šetří na něj, aby nevybočil z řady. Auto, auto, auto!

Dokáže si snad někdo z těch, kdo ho má, představit jeho nepřítomnost nebo si uvědomit, co jeho „miláček“ způsobuje? Jaké ovzduší je díky němu kolem nás? Vždyť silnice plné aut jsou jak cestičky plné mravenců spěchajících

do svého mraveniště.

Kdyby auta nikdo nevymyslel, lidem by se po nich prostě nestýskalo. Možná by ale někdo vymyslel jinou podobnou věc, která by se jen jinak jmenovala.

Nebýt toho všeho, lépe by se dýchalo, nevyhynulo by tolik zvířat – nikdo by jim nedevastoval krajinu a neničil jejich útočiště za účelem postavit další silnici, dálnici,.....Na zemi by bylo i větší ticho, bylo by více místa. Lepší by bylo plochy pro auta osázet zelení, místo garáží vystavět domky se zahradami, možná by to bylo pro mnohé z nás přijatelnější a já věřím, že ano. Možná, možná, možná,- ale nejspíš už nikdy.

V budoucnosti tu bude jen a jen technika – auta, počítače,.....Člověk se stane možná i něčím podřadným, méněcenným – vše bude ovládáno technikou.

Proto už teď se rozhlížejme a braňme v přírodě to, co je v našich silách.

Jak se žije stromům

E. Kozlíková, B. Laubová 9.B

rásně svítlo sluníčko a vál lehounký vánek.

Ucítilo jsem bolest, ale najednou jsem usedlo do čehosi měkkého. Začalo prudce pršet. Co se to děje? Voda mě odvalila a zavřela se za mnou půda. Bylo mi teplo a bylo jsem rádo, že už jsem konečně v bezpečí. Po pár měsících jsem uvidělo světlo a zjistilo jsem, že jsem na kraji lesa a kolem mě je spousta krásných mohutných stromů. V duchu jsem doufal (a ne doufalo - už jsem byl přece maličký stromeček), že budu jednou také takový vzrostlý a krásný.

Čas plynul, moje sny se naplňovaly. Pomalu jsem sílil a můj kmen mohutněl. Najednou jsem uslyšel křik. Bylo to pro mě něco nového a nezvyklého. Předě mnou se objevili podivní tvorové, kteří do mě začali kopat a lámat mi moje křehké větve. Moc to bolelo. Když odešli, moje společnice borovice mi řekla, že jsou to lidé. Na ně si prý budu muset zvyknout.

Čas plynul dál a ze mě se stal jeden z nejmohutnějších stromů v okolí. Zase přišli ti zlí lidé a nesli s sebou nějaké kovové věci. Chvilí postávali a potom zamířili ke mně. Začali mi řezat větve. Křičel jsem a tiše sténal. Bolest byla nesnesitelná.

Potom přišla zima.

Foukal mrazivý vítr a padal hustě sněh. Celý jsem se třásl zimou, dokud mi zbylé větve nezahřála peřina sněhu.

Na jaře, když odtál sněh a kolem zpívali ptáci, navštívili mě opět ti hrozní lidé. Tentokrát můj kmen nastříkali svítivou barvou. Borovice mě varovala, že přijdou nejhorší dny mého života. Měla pravdu. Lidé se objevili znovu za hrozivého zvuku praskání a křiku strojů – stromy padaly k zemi. Přišla řada i na mě. Začali řezat a já cítil, že se blíží můj konec – bolest a jen bolest. Pomalu jsem začal ztrácet rovnováhu. Když jsem padal k zemi, ještě jsem uslyšel, jak s velikým křikem odlétají vystrašení ptáci. Byli se mnou do posledních chvil. Přestal jsem dýchat.

Monika Šalová, 9.C

PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY

- Mám 2 nevlastní babičky. Jedna je na vozíku a je věřící.
Druhá je normální.
- Maminka je rozvedená a je Veselá.

- Kdy skončila 1. republika, to nevím, ale bylo to v kapitole o republice.
- Hajdricha zastřelili kulometem u velkého kamene.
- „Co víš o smlouvě v Mnichově r. 1938?“ „Zavýraly mnichy a vozily je do koncentračních táborů a tam je strávily ve sprše.“

- „Tato autorka byla prozaička...“
„... Cože? ... Co bylo pro Zajíčka?“
- „Kdo to je SLAVISTA?“
„Já nevím, já jsem Sparta!“

- Světločivné buňky jsou tyčinky a šípky.
 - V mozku máme Karlův most.
 - Otec vlasti je Václav Klaus.
 - Ve vakuu je voda pořád studená.
- „Co je to dialýza?“ „Já vím – otisky prstů!“

- Odborné termíny:
originální rozpouštědla
vstřícné úhly
střídmé úhly

* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

Matematická olympiáda

Do okresního kola postoupili:

Zuzana Kocourková 7.B, Jan Kurka 7.B, Helena Brandejská 7.A, Jan Červenka 8.A, Martina Vernerová 6.B, Michal Šmejda 6.B, Martin Vacka 6.A, Jan a Petra Bulíčková 9.A.

Okresní kolo:

Kategorie Z6

1-2. místo Michal Šmejda 6.B

64 řešitelů, 9 úspěšných

připravovala pí u. Hrabánková

Kategorie Z7

13 - 14. místo Helena Brandejská 7.A

48 řešitelů, 18 úspěšných

připravovala pí u. Hrabánková

Kategorie Z8

9.- 13. místo Jan Červenka 8.A

48 řešitelů, 16 úspěšných

připravovala pí u. Zelinková

Kategorie Z9

9. místo Petra Bulíčková 9.A

37 řešitelů, 17 úspěšných

postoupila do kraj.kola v Říčanech
připravovala pí u. Melcerová

Matematický klokan 2005

Klokánek:

1. místo	Jakub Vašíček	5.A	98 (5. místo v okrese)
2. místo	Barbora Nováková	5.B	97 (6. místo v okrese)
3. místo	Martin Šourek	5.C	94 (10. místo v okrese)

399 řešitelů v okrese

Benjamin:

1. místo	Bílek Ondřej	7.A	98 bodů (39. - 40. místo v okrese)
2. - 3. místo	Kuře Jiří	6.B	84 bodů (99. - 107. místo v okrese)
2. - 3. místo	Slaviček Radek	7.B	84 bodů (99. - 107. místo v okrese)

479 řešitelů v okrese

Kadet:

1. místo	Bohatec Martin	9.A	86 bodů (7. místo v okrese)
2. místo	Čížek Lukáš	9.A	65 bodů (54. - 60. místo v okrese)
3. místo	Táborská Hana	9.C	62 bodů (71. - 77. místo v okrese)

414 řešitelů v okrese

Pythagoriáda

Do okresního kola postoupili:

Petr Hošta 7.A, Zuzana Kocourková 7.B, Petrásek Roman 7.C,
Michal Šmejda 6.B, Martina Vernerová 6.B, Martin Vacka 6.A.

*** NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY ***

Okresní kolo:

Kategorie ZŠ

7. ročník

8. – 11. místo	Hošta	Petr
21.- 23. místo	Kocourková	Zuzana
33. – 40 místo	Petrásek	Roman

7.A	6 bodů
7.B	4 body
7.C	2,5 bodu

43 žáků, 4 úspěšní řešitelé

připravovaly pí u. Pečenková a pí u. Hrabánková

62 žáků, 13 úspěšných

6. ročník

23.- 28. místo	Šmejda	Michal
29. místo	Vacka	Martin

6.B	6,5 bodu
6.A	6 bodů

připravovaly pí u. Hrabánková a pí u. Blažková

Biologická olympiáda

Kategorie C (8. - 9. třídy)

Do okresního kola postoupili: *Jan Kliment, 9.A, Petra Bulíčková 9.A, David Muldran 9.B.*

Okresní kolo:

8. místo	Bulíčková	Petra	9.A
14.-15. místo	Kliment	Jan	9.A
22. – 23. místo	Muldran	David	9.B

celkem 27 soutěžících

Kategorie D (6. – 7. třídy)

Do okresního kola postoupili: *Helena Brandejská 7.A, Kachlík Tomáš 7.B, Kateřina Nováková 7.C.*

Okresní kolo:

14. místo	Kachlík	Tomáš	7.B
15. místo	Brandejská	Helena	7.A
18. místo	Nováková	Kateřina	7.C

celkem 31 soutěžících

připravovala pí u. Svobodová

Recitace

Do okresního kola postoupili:

Josef Chalupa 5.A, Lucie Vondráčková 3.B, Josef Navrátil 3.A, Agáta Nešporová 4.A, Tereza Brandýská 8.B, Klára Loudová 7.B, Jana Libalová 8.B.

Okresní kolo:

I kategorie

1. místo	Navrátil	Josef	3.A
----------	----------	-------	-----

připravovala pí u. Švarcová

*** NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY ***

II. kategorie

2. místo Chalupa Josef 5.A

připravovala pí u. Vozábová

III. kategorie

3. místo Loudová Klára 7.B

připravovala pí u. Samková

Olympiáda v ČJ

Do okresního kola postoupili: Eliška Zadražilová 9.C, Markéta Kapalová 9.B.

Okresní kolo:

5.- 8. místo Zadražilová Eliška 9.C

13.- 15. místo Kapalová Markéta 9.B

připravovala pí u. Trnková

Olympiáda v AJ

Do okresního kola postoupili: Kateřina Nováková 7.C, Tereza Nováková 9.B.

Okresní kolo :

Kategorie ZŠ I.

6. místo Nováková Kateřina 7.C

Kategorie ZŠ II

1. místo Nováková Tereza 9.B

*připravovala pí u. Vernerová
postoupila do oblastního kola
připravovala pí u. Pazderková*

Olympiáda v NJ

Do okresního kola postoupila: Lucie Mastíková 7.B, Helena Buriánková 9.A, Michal Šusta 7.C.

Okresní kolo:

kategorie IA.

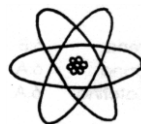
2. místo Mastíková Lucie 7.B

kategorie IIA.

2. místo Buriánková Helena 9.A

připravovala pí u. Samková

připravovala pí u. Bohatcová

Fyzikální olympiáda

Do okresního kola postoupil: Červenka Jan 8.A.

Okresní kolo:

kategorie F

9. – 10. místo Červenka Jan 8.B úspěšný řešitel

17 řešitelů, 11 úspěšných

připravovala pí u. Blažková

* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

Malá kopaná

Nepostupový turnaj pro žáky nižších ročníků 19.4. 2005, Uhlířské Janovice
žáci 6. a 7. tříd

	Kácov	Zruč	Zbraslavice	Uhlířské Janovice	SKÓRE	BODY	POŘADÍ
Kácov		2:4	2:2	2:1	6:7	4	2.
Zruč	4:2		1:2	0:5	5:9	3	4.
Zbraslavice	2:2	2:1		3:0	7:3	7	1.
Uhlířské Janovice	1:2	5:0	0:3		6:5	3	3.

Sestava: Petr Hošta, Marek Hrstka, Ondřej Bílek, Daniel Matas, František Sokol, Martin Bárta, Martin Klečák, Pavel Linhart, Tomáš Otčenášek, Jiří Tichý, Filip Rybár, Igor Mamaliga, Jan Špička

připravil Jiří Buchta

Oblastní kolo 26.4. 2005, Uhlířské Janovice

žáci 8.a 9. tříd

Vítěz turnaje postoupil do okresního finále 11.5. v Kutné Hoře.

	Zruč	Sázava	Uhlířské Janovice	Kácov	SKÓRE	BODY	POŘADÍ
Zruč		3:8	1:4	4:2	8:14	3	3.
Sázava	8:3		1:2	7:2	16:7	6	2.
Uhlířské Janovice	4:1	2:1		4:0	10:2	9	1.
Kácov	2:4	2:7	0:4		4:15	0	4.

Okresní finále 11. 5. 2005, Kutná Hora

ZŠ Uhlířské Janovice: 3.místo v okrese

	Uhlířské Janovice	KH Žižkov	KH TGM	Nové Dvory	Gymnázium Čáslav	SKÓRE	BODY	POŘADÍ
Uhlířské Janovice		1:4	2:2	1:1	1:0	5:7	5	3.
KH Žižkov	4:1		3:1	7:0	3:2	17:4	12	1.
KH TGM	2:2	1:3		2:0	3:0	8:5	7	2.
Nové Dvory	1:1	0:7	0:2		3:3	4:13	2	4.
Gymnázium Čáslav	0:1	2:3	0:3	3:3		5:10	1	5.

*** NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY ***

Sestava: Jan Forman, Jan Buchta, Patrik Hurt, Lukáš Čížek, Martin Jelínek, Jiří Kubišta, Josef Louda, Miroslav Kopecký, Lukáš Noska, Lukáš Martínek, Marek Solnař, Ondřej Toušek, Jaroslav Verner, Tomáš Hrabánek.

připravoval p. u. Buchta

Coca-Cola školský pohár (celostátní turnaj ZŠ ve fotbale)

Turnaj ve Zruči nad Sázavou - duben 2005

Výsledky naší školy: UJ – Kácov 2:0
UJ – Zruč 4:4
UJ – Zbraslavice 5:2

Vítězná škola Uhlířské Janovice postupuje do dalších kol.

- 1.kolo: volný los
- 2.kolo: Čáslav náměstí – Uhlířské Janovice **0:3**
- 3.kolo: Uhlířské Janovice – Mělník **2:3**, dále **postoupil Mělník**

Hráli: Lukáš Čížek, Patrik Hurt, Jan Forman, Martin Jelínek, Jan Buchta, Jiří Kubišta, Miroslav Kopecký, Lukáš Martínek, Marek Solnař, Ondřej Toušek, Jaroslav Verner, Tomáš Hrabánek, David Rezner, Jakub Rejhon, Artur Pana, Josef Louda.
připravil Jiří Buchta

Florbal

Oblastní kolo: Zruč nad Sázavou 30.11. 2005

	Sázava	Zbraslavice.	Uhlířské Janovice	Zruč	Kácov	SKÓRE	BODY	POŘADÍ
Sázava		2:1	0:14	2:3	3:0	7:18	6	3.
Zbraslavice	1:2		0:9	2:3	0:2	3:16	0	5.
Uhlířské Janovice	14:0	9:0		6:0	13:0	42:0	12	1.
Zruč	3:2	3:2	0:6		0:2	6:12	6	2.
Kácov	0:3	2:0	0:13	2:0		4:16	6	4.

Hrací čas: 2x10 minut hrubého času.

ZŠ Uhlířské Janovice postoupila do okresního finále v Kutné Hoře.

* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

Okresní finále Kutná Hora, 9.12. 2004

	KH Žižkov	Uhlířské Janovice	Vrdy	KH Masarykova	SKORE	BODY	POŘADÍ
KH Žižkov		0:7	5:11	3:9	8:27	0	4.
Uhlířské Janovice	7:0		7:6	6:6	20:12	5	2.
Vrdy	11:5	6:7		3:11	20:23	2	3.
KH Masarykova	9:3	6:6	11:3		26:12	5	1.

Hrací čas: 2x15minut

Sestava: Jan Buchta, Jan Fejt, Patrik Hurt, Lukáš Čížek, Josef Louda, Miroslav Kopecký, Jiří Kubišta, Lukáš Martínek, Marek Solnař, Jaroslav Verner, Tomáš Hrabánek, Jan Sadlík, Jakub Rejhon, Artur Pana.

připravil Jiří Buchta

Oblastní kolo dívek:

1. místo ZŠ Uhlířské Janovice 9. roč.
2. místo ZŠ Sázava 9. roč.
3. místo ZŠ Sázava 8. roč.
4. místo ZŠ Uhlířské Janovice 8. roč.

Sestava: **9.ročník:** Janoušková Kristýna, Heřmanová Michaela, Čepeláková Martina, Šmejkalová Markéta, Vladyková Michaela, Mašková Petre, Šipová Martina

8. ročník: Pospíšilová Monika, Laubov Ivana, Sadílková Monika, Beranová Tatána, Kořínková Kristýna, Vajglová Pavla, Vilímková Andrea

připravila Irena Čechová

MC DONALD'S CUP (turnaj v minifotbale)

žáci 4.a 5. ročníků

3. 5. 2005	Zruč	Kácov	Uhlířské Janovice	Sázava	SKÓRE	BODY	POŘADÍ
Zruč		2:1	3:0	1:0	6:1	9	1.
Kácov	1:2		0:1	2:3	3:6	0	4.
Uhlířské Janovice	0:3	1:0		0:1	1:4	3	3.
Sázava	0:1	3:2	1:0		4:3	6	2.

Vítězná škola Zruč nad Sázavou postoupila do okresního finále 12. 5. 2005 v Čáslavi.

Sestava: Adam Dudek, Tomáš Duna, Lukáš Chlád, Josef Chalupa, Roman Pytloun, Dominik Marek, Kryštof Zadražil, Zdeněk Lopour, Josef Pytloun, Denis Kulhánek

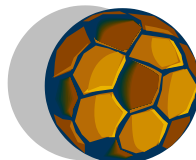
* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

SÁZAVSKÝ MÍČ (Halový fotbal dívek)

1. místo ZŠ Sázava 9. roč.
2. místo ZŠ Uhlířské Janovice 9. roč.
3. místo ZŠ Sázava 8. roč.
4. místo ZŠ Uhlířské Janovice 8. roč.

Sestava: **9.ročník:** Vladyková Michaela, Buriánková Helena, Mašková Petra, Heřmanová Michaela, Čepeláková Martina, Kuntová Zuzana, Vajglová Pavla, Táborská Hana

8. ročník: Kořínková Kristýna, Pašková Michaela, Laubová Ivana, Sadilková Monika, Pospíšilová Monika, Pačesová Linda, Borovičková Monika, Šaňková Barbora

připravila Irena Čechová

Volejbal

Okresní přebor starších žákyně: 31. 3. 2005 Zruč nad Sázavou

	Uhlířské Janovice	Zruč	Kácov	Zbraslavice	BODY	SETY	POŘADÍ
Uhlířské Janovice		0:2	2:0	0:2	2	2:4	3.
Zruč	2:0		2:0	2:0	6	6:0	1.
Kácov	0:2	0:2		0:2	0	0:6	4.
Zbraslavice	2:0	0:2	2:0		4	4:2	2.

Sestava: Bulíčková Petra 9.A, Kuntová Zuzana 9.A, Vajglová Pavla 9.C, Čezíková Pavla 8.A, B., Bechyňová 8.A., Heřmanová Michaela 9.A, Stránská Jana 9.C, Kocourková Zuzana 7.B

Další volejbalové soutěže

29.4.2005 Zbraslavice – O Pohár starosty obce

- 1) Zruč „A“
- 2) Zruč „B“
- 3) Uhlířské Janovice „B“
- 4) Uhlířské Janovice „A“
- 5) Zbraslavice
- 6) Kácov

31.3.2005 Memoriál Františka Šusty – Zruč nad Sázavou

1) Benešov	7) Trhový Štěpánov
2) Zruč „A“	8) Zbraslavice
3) Postupice	9) Zruč „B“
4) Vlašim „B“	10) UJ „A“
5) Vlašim „A“	11) UJ „B“
6) Vlašim „Sídliště“	12) Kácov

*** NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY ***

4.12.2004 Mikulášský turnaj žákyně - Kácov

- 1) Zruč „A“
- 2) Zruč „B“
- 3) UJ „A“
- 4) Trhový Štěpánov

- 5) UJ „B“
- 6) Kácov „A“
- 7) Kácov „B“

UJ „A“ : Heřmanová Michaela, Bulíčková Petra, Kuntová Zuzana, Stránská Jana, Vajglová Pavla, Čezíková Pavla, Kocourková Zuzana
UJ „B“: Lopourová Jitka, Vokřálová Markéta, Buchtová Eliška, Bechyňová Barbora, Formánková, Šárka, Heřmanová Iveta, Kocourková Zuzana

připravili František Novotný, Alena Jichová

Vybíjená

Turnaj žáků 4. a 5. tříd 26. 5. 2005 Kutná Hora

3. místo ZŠ Uhlířské Janovice

Sestava: Bareš Tomáš, Dudek Adam, Duna Tomáš, Hrbek Václav, Chlád Lukáš, Chalupa Josef, Jahoda Štěpán, Pytloun Roman, Lopour Zdeněk, Šafránek Martin, Zadražil Kryštof

připravovala pí u. Vozábová

Atletická olympiáda 23..9. 2004 Čáslav

Starší žáci:	disciplína	výkon	pořadí
Josef Louda	-oštěp	36,76m	1.místo - ZLATO
	-disk	24,69m	3.místo - BRONZ
	-koule	10,33m	7.místo
Jan Kliment	-60m	8,0s	4.místo ve finále
	-150m	20,0s	4.místo
	-300m	42,8s	4.místo
	-100m př.	18,4s	4.místo
Jan Buchta	-disk	21,19m	6.místo
	-100m př.	20,7s	10.místo (kolize na 2.př.)
	-oštěp	18,42m	nepostoupil do finále
	-150m	21,9s	
Vojta Verner	-60m	8,7s	nepostoupil do finále
	-výška	135cm	
	-100m př.	18,5s	5.místo
Václav Šimoníc	-60m	8,7s	nepostoupil do finále - zranil se
	-dálka	nezávodil	
	-300m	nezávodil	
Louda, Buchta, Kliment, Verner	štafeta 4x60m	31,9s	3.místo - BRONZ

* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

Starší žákyně:	disciplína	výkon	pořadí
Kristýna Janoušková	-60m	9,1s	6.-7.místo, nepost. do finále
	-100m př.	19,3s	2.místo – STRÍBRO
	-1500m	6:26,4	3.místo – BRONZ
	-disk		3.místo – BRONZ
	-dálka	393cm	9.místo, nepostoupila do finále
Petra Dudková	-výška	135cm	2.místo – STRÍBRO
	-koule	7,70m	8.místo
Monika Borovičková	-100m př.	20,0s	3.místo – BRONZ
	-800m		nedokončila (přepálila začátek)
	-300m	nezávodila	
Monika Šulcová	-dálka	406cm	5.místo
	-100m př.	21,3s	7.místo
	-150m	24,0s	
Janoušková, Dudková, Borovičková, Šulcová štafeta 4x60m		37,2s	

Mladší žáci:	disciplína	výkon	pořadí
Roman Petrásek	-60m př.	11,0s	1.místo – ZLATO
	-výška	154cm	1.místo – ZLATO
	-60m	8,8s	3.místo – BRONZ
	-kriket	47,02m	15.místo
Daniel Matas	-300m	49,05s	4.místo
	-150m	22,0s	6.místo
Petr Coněk	-60m př.	11,9s	6.-8.místo
	-150m	23,2s	10.místo
Petr Hošta	-60m	9,7s	nepostoupil do finále
	-800m	2:54,6	12.místo
Martin Srba	-kriket	50,92m	6. místo
	-300m	56,4s	16.místo
Petr Pelikán	-150m	24,1s	
	-60m př.	12,9s	
Pelikán, Coněk, Matas, Petrásek		štafeta 4x60m	35,9s
			7.místo

Mladší žákyně:	disciplína	výkon	pořadí
Eliška Buchtová	-60m př.	13,6s	6.-7.místo
	-60m	9,1s	nepostoupila do finále
	-150m	23,11s	11.místo
	-800m	s	
Lucie Mastíková	-150m	23,4s	7.-8.místo
	-300m	54,8s	8.místo
	-výška	0	
Hana Pačesová	-800m	3:36,4s	
	-1500m	6:57,9s	5.místo
Šárka Formánková	-60m	9,5s	nepostoupila do finále
	-60m př.	nedokončila	

* NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY *

	-150m	24,0s	
Kristýna Výstupová	-výška	0	
	-300m	s	
Eliška Hadrabová	-kriket	m	
Výstupová, Formánková, Mastíková, Buchtová	štafeta 4x60m	38,0s	6.místo <i>Eva Hrabánková</i>

Atletický čtyřboj

	60m /body	Výška (dálka) /body	Míček (koule) /body	Vytrvalostní běh/body	Body celkem
Starší dívky				800m	4.místo (z 10 družstev)
Lancová Marcela	9,3/492	120/312	37,03/320	3:24,80/169	1293
Borovičková Monika	9,2/516	393/292	6,36/294	2:56,60/397	1499
Čezíková Pavlína	9,7/400	372/246	25,32/181	3:26,30/160	987
Dudková Petra	9,8/378	135/460	7,49/366	3:31,70/127	1331
Kuntová Zuzana	8,9/592	0	36,97/319	3:00,66/360	1271
Starší hoši				1000m	7. místo ze 14 družstev
Vener Vojtěch	8,1/465	140/317	9,20/438	3:25,40/437	1657
Sochůrek Petr	8,7/318	411/224	44,29/270	3:47,60/275	1087
Forman Jan	8,7/318	436/266	60,74/400	3:42,90/306	1290
Opl Michal	8,5/364	416/232	8,69/407	3:22,60/460	1463
Solnař Marek	8,8/295	135/283	67,56/460	3:42,50/309	1347
Mladší dívky				600m	5.místo ze 13 družstev
Buchtová Eliška	9,3/435	369/239	40,35/360	2:29,60/162	1196
Kocourková Zuzana	9,2/458	120/312	40,38/360	2:31,40/147	1277
Mastíková Lucie	9,6/369	115/266	29,92/235	2:28,30/173	1043
Vokřálová Markéta	9,9/308	350/200	29,21/226	2:13,50/328	1062
Vernerová Martina	10,5/20 1	346/192	34,39/288	2:26,80/187	868
Mladší hoši				800m	9.místo 13 družstev
Petrásek Roman	8,5/364	155/426	52,30/327	2:40,70/384	1501
Šmejda Michal	9,3/196	135/283	48,50/295	2:57,90/236	1010
Vacka Martin	10,6/27	0	30,45/147	3:02,90/199	373
Coněk Petr	9,4/178	358/142	38,90/215	3:14,90/122	657
Vlasák Marek	9,6/145	135/283	43,65/254	3:14,30/126	808

Eva Hrabánková

Autoři výtvarných prací:

P. Beneš (1) H. Táborská (2), O. Toušek (2), T. Veselý (3), J. Červenka (4), P. Chvátilová (5), Ž. Bohatová (6), E. Firbasová (5,8,11,14,17), J. Kliment (7,17), J. Líbalová (7), K. Janoušková (9), L. Čížek (10), J. Šulcová (14), M. Šusta (14,15), K. Nováková (14), J. Kachlík (16), M. Šulcová (16), K. Kořínková (16), T. Brandýská (16), M. Heřmanová (17), Z. Kuntová (17), M. Kmoch (28).

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto čísla našeho časopisu.

Hana Blažková